

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 25ης Σεπτεμβρίου 1997 *

Στην υπόθεση T-170/94,

Shanghai Bicycle Corporation (Group), εταιρία κινεζικού δικαίου, με έδρα τη Σαγκάη (Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας), εκπροσωπούμενη από τον Izzet M. Sinan, barrister, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους Bjarne Hoff-Nielsen και Jorge Monteiro, νομικούς συμβούλους, επικουρούμενους από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου και Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Eric White, νομικό σύμβουλο, και Nicolas Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

και την

European Bicycle Manufactures Association (EBMA), με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον Jacques H. J. Bourgeois, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 2474/93 του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 1993, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 228, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura Ramos και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Μαρτίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της προσφυγής

- 1 Η προσφεύγουσα, η Shanghai Bicycle Corporation (Group), εταιρία κινεζικού δικαίου, είναι ένας από τους σημαντικότερους κατασκευαστές και εξαγωγείς ποδηλάτων της Κίνας. Η εν λόγω εταιρία εξάγει επίσης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
- 2 Τον Ιούλιο του 1991 υποβλήθηκε στην Επιτροπή καταγγελία της European Bicycle Manufacturers Association (ευρωπαϊκή ένωση κατασκευαστών ποδηλάτων, στο εξής: EBMA), σύμφωνα με την οποία ποδήλατα καταγωγής της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ που είχε προξενήσει σημαντική ζημία.
- 3 Κατόπιν της καταγγελίας αυτής, η Επιτροπή κίνησε, σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα ποδηλάτων καταγωγής Ταϊβάν και Κίνας, διαδικασία αντιντάμπινγκ, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν

αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός). Η ανακοίνωση σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1991 (ΕΕ C 266, σ. 6).

- 4 Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή απέστειλε ερωτηματολόγιο έρευνας στους εξωκοινοτικούς εξαγωγείς και κατασκευαστές. Στο ερωτηματολόγιο αυτό, η προσφεύγουσα απάντησε με έγγραφο της 17ης Δεκεμβρίου 1991. Στο ίδιο ερωτηματολόγιο απάντησαν επίσης ορισμένοι άλλοι εξαγωγείς.
- 5 Στις 5 Φεβρουαρίου 1992 η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με τους τύπους και τα μοντέλα των εξαγομένων στην Κοινότητα ποδηλάτων. Η προσφεύγουσα επισύναψε στην απάντησή της έγγραφα με τα οποία τροποποίησε την αρχική της απάντηση. Οι τροποποιήσεις αυτές αφορούσαν τον αριθμό ποδηλάτων που είχαν πωληθεί από την προσφεύγουσα καθώς και την αξία που οι πωλήσεις αυτές αντιπροσώπευαν, τις εξαγωγές προς την Κοινότητα καθώς και συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με τα μοντέλα των εξαχθέντων στην Κοινότητα ποδηλάτων.
- 6 Στις 9 Ιουνίου 1992, η Επιτροπή προέβη στην ακρόαση ορισμένων Ταϊβανέζων και Κινέζων εξαγωγέων.
- 7 Στη συνέχεια εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 550/93, της 5ης Μαρτίου 1993, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 58, σ. 12, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Με τον κανονισμό αυτόν το ύψος του ισχύοντος προσωρινού δασμού ορίστηκε στο 34,4 %.
- 8 Με έγγραφο της 8ης Απριλίου 1993, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις γραπτές της παρατηρήσεις επί του προσωρινού κανονισμού, προβάλλοντας ορισμένες αντιρρήσεις. Ζήτησε επίσης πληροφορίες σχετικά με την ακολουθηθείσα από την Επιτροπή μεθοδολογία.

- 9 Στις 21 Ιουνίου 1993 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα έγγραφο με τίτλο «έγγραφο ενημερώσεως», το οποίο περιελάμβανε τα κύρια γεγονότα και σκέψεις βάσει των οποίων σκόπευε να προτείνει στο Συμβούλιο τη θέσπιση οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις επί του εγγράφου αυτού και συνάντησε τους αρμόδιους υπαλλήλους της Επιτροπής.
- 10 Το Συμβούλιο εξέδωσε τότε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2474/93, της 8ης Σεπτεμβρίου 1993, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 228, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2474/93 ή προσβαλλόμενος κανονισμός). Με τον κανονισμό αυτό όρισε το ύψος του ισχύοντος οριστικού δασμού στο 30,6 %.

Διαδικασία

- 11 Η προσφεύγουσα κατέθεσε το δικόγραφο της υπό κρίση προσφυγής στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Δεκεμβρίου 1993. Η υπόθεση καταχωρήθηκε με τον αριθμό C-477/93.
- 12 Η απόφαση 94/149/ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, που τροποποιεί την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ για την τροποποίηση της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 66, σ. 29), ορίζει ότι, από τις 15 Μαρτίου 1994, το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να εκδικάζει τις προσφυγές που ασκούνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα δυνάμει των άρθρων 173, 175 και 178 της Συνθήκης ΕΚ που αφορούν τα μέτρα που λαμβάνονται σε περίπτωση ντάμπινγκ και επιδοτήσεων. Για τον λόγο αυτό, το Δικαστήριο, με διάταξη της 18ης Απριλίου 1994, παρέπεμψε την υπόθεση C-477/93 στο Πρωτοδικείο. Η απόφαση καταχωρήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου με τον αριθμό T-170/94.

- 13 Με διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 1994, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του καθού. Με έγγραφο της 17ης Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν προτίθεται να υποβάλει υπόμνημα παρεμβάσεως.
- 14 Με διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 1994, ο πρόεδρος του τρίτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην ΕΒΜΑ να παρέμβει υπέρ του καθού, ενώ έκρινε ως καλυπτόμενα από το απόρρητο τα δύο παραρτήματα του δικογράφου της προσφυγής. Η ΕΒΜΑ κατέθεσε το υπόμνημά της παρεμβάσεως στις 6 Ιανουαρίου 1995. Η προσφεύγουσα κατέθεσε τις επί του υπομνήματος αυτού παρατηρήσεις της στις 3 Μαρτίου 1995. Κατόπιν αιτήσεως του καθού, το Πρωτοδικείο αποφάσισε, στις 26 Απριλίου 1995, την εκ νέου διεξαγωγή της έγγραφης διαδικασίας προκειμένου να καταστεί δυνατό στο καθού να λάβει θέση επί των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της ΕΒΜΑ. Το καθού κατέθεσε τις παρατηρήσεις του στις 2 Ιουνίου 1995.
- 15 Μετά την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, η υπόθεση ανατέθηκε, στις 23 Ιανουαρίου 1995, στο τρίτο πενταμελές τμήμα και ορίστηκε νέος εισηγητής δικαστής. Δεδομένου ότι ο εν λόγω δικαστής τοποθετήθηκε στη συνέχεια στο πέμπτο πενταμελές τμήμα, η υπόθεση ανατέθηκε, όπως ήταν επόμενο, στο τμήμα αυτό.
- 16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία καθώς και στη λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας. Το καθού κατέθεσε, πριν από την ημερομηνία διεξαγωγής της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, τα ζητηθέντα από το Πρωτοδικείο έγγραφα.
- 17 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 11ης Μαρτίου 1997.

Αιτήματα

- 18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει τον κανονισμό 2474/93·
  - να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη·
  - επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 20 Η EBMA, παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη·
  - επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα έξοδα της παρεμβάσεως.

21 Η Επιτροπή, παρεμβαίνουσα, ζήτησε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα έξοδα της παρεμβάσεως.

Επί του παραδεκτού

22 Υποστηριζόμενο από τις παρεμβαίνουσες, το καθού προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις ισχυρισμούς σχετικά με το απαραδέκτο της προσφυγής. Ο πρώτος αφορά την ιδιότητα της προσφεύγουσας ως νομικού προσώπου. Ο δεύτερος στηρίζεται στο ότι ο επίδικος κανονισμός δεν αφορά άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα. Ο τρίτος αντλείται από την, προβαλλομένη ως υπερβολική, έκταση της προσφυγής.

Όσον αφορά τον πρώτο περί απαραδέκτου ισχυρισμό

Επιχειρήματα των διαδίκων

23 Το καθού και οι παρεμβαίνουσες υποστηρίζουν ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νομικό πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης. Οι πληροφορίες σχετικά με τις σχέσεις που υφίστανται μεταξύ της προσφεύγουσας εταιρίας και των δεκατριών οντοτήτων που αποτελούν τον όμιλό της και σχετικά με τη συμμετοχή μιας από τις οντότητες αυτές σε άλλη εταιρία είναι αντιφατικές και δεν επιτρέπουν την ορθή εκτίμηση του νομικού καθεστώτος και των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας. Επιπλέον, από κανένα από τα στοιχεία που κοινοποίησε η προσφεύγουσα δεν προκύπτει ότι αυτή αποτελεί κατασκευαστική ή εμπορική εταιρία.

- 24 Εξάλλου, το καθού υπογραμμίζει ότι, αντίθετα προς τις διατάξεις του άρθρου 38, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το δικόγραφο της προσφυγής δεν συνοδευόταν ούτε από το καταστατικό της προσφεύγουσας ούτε από πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου εμπορικών εταιριών.
- 25 Η προσφεύγουσα αντικρούει τη θέση του καθού και των παρεμβαινουσών ότι δεν αποτελεί νομικό πρόσωπο. Προς τούτο, στο υπόμνημα απαντήσεώς της, επισυνάπτει αντίγραφο της σχετικής εγγραφής της ως εμπορικής εταιρίας και υπογραμμίζει ότι οι δεκατρείς οντότητες που αποτελούν τον όμιλο είναι παραγωγικές μονάδες και όχι χωριστές εταιρίες. Επιπλέον, οι διασαφηνίσεις που περιλαμβάνονται στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή της στο κεφάλαιο άλλης εταιρίας είναι απολύτως σαφείς και έχουν επιβεβαιωθεί από την εταιρία αυτή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 26 Το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως που ασκείται από μια οντότητα δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης εξαρτάται, πρώτον, από την ιδιότητά της ως νομικού προσώπου. Στο πλαίσιο του κοινοτικού ενδίκου συστήματος, ένας προσφεύγων έχει την ιδιότητα του νομικού προσώπου εφόσον έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα δυνάμει του ισχύοντος κατά τον χρόνο της συστάσεώς του εθνικού δικαίου (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1984, 50/84, Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3991, σκέψεις 7 και 8), ή εφόσον έχει αντιμετωπισθεί από τα κοινοτικά όργανα ως ανεξάρτητη νομική οντότητα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 1974, 175/73, Union syndicale κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 423, σκέψεις 11 έως 13, και 18/74, Syndicat général du personnel κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1974, σ. 425, σκέψεις 7 έως 9· απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, T-161/94, Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-695, σκέψη 31).
- 27 Σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου και με το άρθρο 44, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, αν ο προσφεύγων είναι

νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, οφείλει να επισυνάψει στο δικόγραφο της προσφυγής του το καταστατικό του ή πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου εμπορικών εταιριών ή πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου σωματείων ή κάθε άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξή του ως νομικού προσώπου.

28 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα είναι η κύρια εταιρία της Σαγκάης Bicycle Corporation Group, κατασκευαστική και εξαγωγική επιχείρηση. Περιλαμβάνει δεκατρείς παραγωγικές οντότητες. Κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως προσκόμισε αντίγραφο της 21ης Μαΐου 1993 του βιβλίου εμπορικών εταιριών, το οποίο πιστοποιούσε την εγγραφή της από τις αρχές της Επαρχίας της Σαγκάης. Ενόψει του εγγράφου αυτού, η προσφεύγουσα αποτελεί corporate legal person ανήκον στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και διαθέτον, σύμφωνα με το κινεζικό δίκαιο, νομική προσωπικότητα. Δεδομένου ότι η αναγνωριζόμενη από το εθνικό δίκαιο νομική προσωπικότητα προϋποθέτει τη συνδρομή των συστατικών της νομικής προσωπικότητας στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης (προπαρατεθείσα στη σκέψη 26 ανωτέρω απόφαση Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 7 και 8) και δεδομένου ότι το έγγραφο με το οποίο πιστοποιείται η εγγραφή στα βιβλία εμπορικών εταιριών αποδεικνύει την ύπαρξη νομικής προσωπικότητας κινεζικού δικαίου, το έγγραφο αυτό πρέπει να θεωρηθεί ισοδύναμο με απόσπασμα αποδεικνύον τη νομική υπόσταση της προσφεύγουσας, κατά την έννοια των προαναφερθεισών διατάξεων των Κανονισμών Διαδικασίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου.

29 Εξάλλου, η προσφεύγουσα αντιμετωπίσθηκε από τα κοινοτικά όργανα, κατά τη φάση της διοικητικής διαδικασίας, ως ανεξάρτητη νομική οντότητα. Έτσι, η Επιτροπή είχε τακτική αλληλογραφία μαζί της και τη δέχθηκε ως συνομιλητή κατά την ακρόαση. Υπό τις περιστάσεις αυτές, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να αρνηθούν στην προσφεύγουσα, κατά την ένδικη διαδικασία που διεδέχθη τη διοικητική διαδικασία την ιδιότητα του ανεξάρτητου νομικού προσώπου (προπαρατεθείσα στη σκέψη 26 ανωτέρω απόφαση Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, σκέψη 34).

30 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ήταν, κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής της, νομικό πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης.

Όσον αφορά τον δεύτερο περί απαραδέκτου ισχυρισμό

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Το καθού και οι παρεμβαίνουσες υποστηρίζουν ότι ο επίδικος κανονισμός δεν αφορά την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 32 Υπενθυμίζουν ότι, στις χώρες όπου δεν υφίσταται οικονομία της αγοράς, το κράτος είναι αυτό που ελέγχει τους εξαγωγείς και ότι, κατά συνέπεια, οι διαδικασίες και οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ αφορούν αυτό και όχι τους διαφόρους εξαγωγείς. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται την απόφαση της 29ης Μαρτίου 1979, 113/77, NTN Toyo Bearing Company κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 669, σκέψη 11), όπου το Δικαστήριο έκρινε ότι ακόμα και ένας κανονισμός αντιντάμπινγκ ανάλογος προς «συλλογική απόφαση» αφορά άμεσα και ατομικά τους κατανομαζόμενους σ' αυτόν παραγωγούς. Ούτε άλλωστε μπορεί αυτή να προβάλλει την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 239/82 και 275/82, Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 1005, σκέψεις 11 και 12), όπου πρακτικές αντιντάμπινγκ καταλογίσθηκαν σε επιχειρήσεις και όχι στο κράτος. Σύμφωνα με το καθού, εφόσον ο κανονισμός 2474/93 αφορά εξαγωγές από χώρα κρατικού εμπορίου δεν έχει τον χαρακτήρα «συλλογικής αποφάσεως», ληφθείσας κατά κατανομαζομένων σ' αυτόν επιχειρήσεων. Εξάλλου, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής δεν μπορεί να προβάλλεται από την προσφεύγουσα διότι, εν προκειμένω, οι πρακτικές ντάμπινγκ έχουν καταλογισθεί στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και όχι στην προσφεύγουσα ή άλλους παραγωγούς και/ή εξαγωγείς.
- 33 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά άμεσα και ατομικά. Αφενός, αυτή προσδιορίζεται ονομαστικώς στον κανονισμό. Αφετέρου, μετέσχε σε όλες τις φάσεις της έρευνας. Υποστηρίζει ότι πληροί τα κριτήρια του παραδεκτού που το Δικαστήριο έχει καθιερώσει με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 32 ανωτέρω απόφαση Allied Corporation κ.λπ. κατά

Επιτροπής. Μολονότι αυτή πάντοτε αντιμετωπίσθηκε από τους επιφορτισμένους με την υπόθεση υπαλλήλους της Επιτροπής ως μετέχον στη διαδικασία μέρους, η Επιτροπή και το Συμβούλιο αρνήθηκαν να χρησιμοποιήσουν τα στοιχεία που αυτή είχε παράσχει. Αυτή ακριβώς η άρνηση αποτελεί την αιτία της διαφοράς.

- 34 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι κατασκευαστής ποδηλάτων και, επομένως, αμφισβητεί το ότι μπορεί να εξομοιωθεί προς εισαγωγέα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 35 Μολονότι είναι αληθές ότι, ενόψει των κριτηρίων του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, οι κανονισμοί που θεσπίζουν δασμούς αντιντάμπινγκ έχουν, πράγματι, λόγω της φύσεως και του περιεχομένου τους, κανονιστικό χαρακτήρα, εφόσον εφαρμόζονται γενικώς επί των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, δεν αποκλείεται, ωστόσο, να μπορούν οι διατάξεις τους να αφορούν ατομικώς ορισμένους επιχειρηματίες (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 26 ανωτέρω απόφαση Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, σκέψη 45).
- 36 Κατ' αυτό τον τρόπο, έχει αναγνωρισθεί ότι οι πράξεις με τις οποίες θεσπίζονται δασμοί αντιντάμπινγκ είναι δυνατόν να αφορούν άμεσα και ατομικά τις κατασκευαστικές και εξαγωγικές επιχειρήσεις που μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίζονται ατομικώς στις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή τις αφορούν οι προκαταρκτικές έρευνες (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 32 ανωτέρω απόφαση του Δικαστηρίου Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 12, την απόφαση της 23ης Μαΐου 1985, 53/83, Allied Corporation κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1985, σ. 1621, σκέψη 4, και την προπαρατεθείσα στη σκέψη 35 ανωτέρω απόφαση Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψη 15) και, γενικότερα, κάθε επιχειρηματία που μπορεί να αποδεικνύει την ύπαρξη ορισμένων ιδιοτήτων που προσιδιάζουν σ' αυτόν και οι οποίες τον εξατομικεύουν, ενόψει του επίμαχου μέτρου, σε σχέση με οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 35 ανωτέρω απόφαση Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψεις 16 και 17, και την προπαρατεθείσα στη σκέψη 26 ανωτέρω απόφαση Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, σκέψη 46).

- 37 Το Πρωτοδικείο δεν δέχεται το επιχείρημα του καθού ότι η προπαρατεθείσα στη σκέψη 32 ανωτέρω απόφαση Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής δεν μπορεί να προβληθεί εν προκειμένω για τον λόγο ότι οι πρακτικές ντάμπινγκ καταλογίζονται όχι στους διαφόρους Κινέζους παραγωγούς και εξαγωγείς αλλά στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ως κράτος. Πράγματι, όπως προκύπτει από τον κανονισμό 2474/93 και, ιδίως, από το σημείο 50 των αιτιολογικών του σκέψεων, αναφορικά με τον υπολογισμό των περιθωρίων ντάμπινγκ, οι πρακτικές ντάμπινγκ καταλογίζονται στις κινεζικές επιχειρήσεις που εξάγουν ποδήλατα προς την Κοινότητα.
- 38 Εξάλλου, η ένδικη προστασία συγκεκριμένων επιχειρήσεων, τις οποίες αφορά ένας δασμός αντιντάμπινγκ, δεν θίγεται από το απλό γεγονός ότι ο εν λόγω δασμός είναι ενιαίος και έχει θεσπισθεί σε σχέση με κράτος και όχι με συγκεκριμένες επιχειρήσεις.
- 39 Εν προκειμένω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά. Πρώτον, τα ποδήλατα που αυτή κατασκευάζει πλύνονται με δασμό αντιντάμπινγκ. Δεύτερον, η εν λόγω εταιρία μετέσχε, στο μέτρο του δυνατού, στη διοικητική διαδικασία (απάντηση στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, συμμετοχή στην ακρόαση, παρατηρήσεις επί του προσωρινού κανονισμού καθώς και επί του «εγγράφου δημοσιοποιήσεως»). Εξάλλου, η συμμετοχή της μνημονεύεται ρητώς στον προσβαλλόμενο κανονισμό ο οποίος, κατ' αυτόν τον τρόπο, «προσδιορίζει ονομαστικώς» την προσφεύγουσα (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-155/94, Climax Paper κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-873, σκέψεις 50 και 51).
- 40 Εξάλλου, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός του καθού ότι η προσφεύγουσα δεν είναι παρά ένας απλός έμπορος ποδηλάτων εξομοίσιμος προς εισαγωγέα που μπορεί να επιλέγει ελεύθερα τους παραγωγούς του (βλ., ανωτέρω, σκέψη 23).
- 41 Ο θεσπίζων τον δασμό αντιντάμπινγκ κανονισμός αφορά επίσης άμεσα την προσφεύγουσα, διότι υποχρεώνει τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών να εισπράττουν τον θεσπισθέντα δασμό χωρίς να τους αφήνει οποιοδήποτε περιθώριο εκτιμήσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 1979, 118/77, Iso κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 673, σκέψη 26. προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 53).

- 42 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος ισχυρισμός περί απαραδέκτου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον τρίτο περί απαραδέκτου ισχυρισμό

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 43 Σύμφωνα με το καθού, η προσφεύγουσα δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ζητεί την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού στο σύνολό του, αλλά μόνον κατά το μέτρο που αυτή δεν έχει εξαιρεθεί του δασμού αντιντάμπινγκ (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1335, σκέψη 7).
- 44 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα στη σκέψη 43 ανωτέρω απόφαση Ricoh κατά Συμβουλίου επρόκειτο για ιαπωνικές εταιρίες, στις οποίες το Συμβούλιο είχε επιβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ που είχαν ειδικώς υπολογισθεί για καθεμία από αυτές. Έτσι, η συλλογιστική του Δικαστηρίου κατά την οποία μια εταιρία μπορεί να ζητήσει την ακύρωση μόνον των διατάξεων που επιβάλλουν σ' αυτή συγκεκριμένο δασμό αντιντάμπινγκ είναι αλυσιτελής στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ που έχει κινηθεί κατά επιχειρήσεων προερχομένων από χώρα στερούμενη οικονομίας της αγοράς, όπως συμβαίνει με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία του καθού αποτελεί απλώς την αφετηρία ενός «φαύλου κύκλου», δεδομένου ότι πρόκειται για πρακτικές ντάμπινγκ καταλογιζόμενες σε επιχειρήσεις προερχόμενες από χώρα στερούμενη οικονομίας της αγοράς.
- 45 Εξάλλου, από την πρώτη σελίδα του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι η ακύρωση του κανονισμού ζητείται κατά το μέτρο που αυτός αφορά την προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 46 Μολονότι τα αιτήματα της προσφυγής δεν διασαφηνίζουν κάτι τέτοιο, από την πρώτη σελίδα αυτής προκύπτει, όπως άλλωστε η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι με την εν λόγω προσφυγή ζητείται η ακύρωση του κανονισμού 2474/93 «κατά το μέτρο που αυτός αφορά την προσφεύγουσα».
- 47 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ζητείται η ακύρωση του κανονισμού μόνον κατά το μέτρο που αυτός θίγει την προσφεύγουσα.
- 48 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος ισχυρισμός περί απαραδέκτου της προσφυγής που αντλείται από την υπερβολική έκταση της προσφυγής (βλ. επίσης την προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψεις 54 έως 56).
- 49 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 50 Η προσφεύγουσα προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής της πέντε λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού, καθώς και από την κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά τον προσδιορισμό των υποκειμένων στον δασμό αντιντάμπινγκ προϊόντων. Ο δεύτερος στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 13, του βασικού κανονισμού, κατά το μέτρο που το καθού προσέφυγε σε μη ενδεδειγμένη τεχνική δειγματοληψίας. Με τον τρίτο λόγο της ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, μη αντιμετωπίζοντάς την ξεχωριστά, έχουν παραβεί τα άρθρα 2, παράγραφοι 5 και 9, και 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού καθώς και το άρθρο VI, παράγραφος 2, της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (στο εξής: ΓΣΔΕ).

Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού, κατά το μέτρο που το καθού αρνήθηκε να γνωστοποιήσει τη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ. Με τον πέμπτο λόγο της ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού καθώς και κατάχρηση της εξουσίας εκτιμήσεως κατά το μέτρο που ο θεσπισθείς δασμός αντιντάμπινγκ είναι υπερβολικός.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από εσφαλμένο προσδιορισμό του ομοειδούς προϊόντος (παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού) καθώς και από κατάχρηση εξουσίας κατά τον προσδιορισμό των υποκειμένων στον δασμό αντιντάμπινγκ προϊόντων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 51 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο καθού ότι έχει συνενώσει όλους τους τύπους ποδηλάτων σ' ένα και το αυτό ομοειδές προϊόν, αντί να τους ταξινομήσει σε πέντε χωριστές κατηγορίες, ήτοι τα ποδήλατα ανωμάλου εδάφους, τα αγωνιστικά ποδήλατα, τα ποδήλατα περιηγήσεως, τα παιδικά ποδήλατα καθώς και τα λοιπά εναπομένοντα ποδήλατα. Όπως μαρτυρεί το ερωτηματολόγιό της, η Επιτροπή είχε καταρχάς στηριχθεί σ' αυτή την ταξινόμηση, πλην όμως την εγκατέλειψε στον προσωρινό της κανονισμό. Κατ' αυτό τον τρόπο, το καθού δεν προέβη στην ορθή ταξινόμηση των προϊόντων προκειμένου να προσδιοριστεί η κανονική αξία και το περιθώριο ντάμπινγκ.
- 52 Όμως, όλα τα ποδήλατα δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ομοειδή προϊόντα, δεδομένου ότι οι διαφορές μεταξύ των ανωτέρω απαριθμηθεισών κατηγοριών ποδηλάτων είναι ουσιώδεις. Πράγματι, κάθε κατηγορία αφορά διαφορετική ομάδα καταναλωτών και προορίζεται για ιδιαίτερη χρήση.

- 53 Για τον προσδιορισμό των «ομοειδών προϊόντων» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια τα οποία, ανεξαρτήτως της πραγματικής χρησιμοποίησης του προϊόντος, οδηγούν τον αγοραστή στην επιλογή του, και τούτο λόγω του ανταγωνισμού που υφίσταται κατά τη φάση της αποφάσεως περί αγοράς. Μεταξύ των κριτηρίων περιλαμβάνονται τα εξωτερικά χαρακτηριστικά και η «δυνατότητα λειτουργικής υποκαταστάσεως» (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 294/86 και 77/87, Technpointorg κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 6077, της 10ης Μαρτίου 1992, C-167/87, Konishioku Photo Industry κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1493, και C-177/87, Sanyo Electric κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1535· προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Lenz στο πλαίσιο της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1994, C-75/92, Gao Yao κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-3141, I-3142, σημείο 82).
- 54 Επιπλέον, το καθού προέβη σε καταχρηστική άσκηση της εξουσίας του επιμέλειας, μη προσδιορίζοντας το περιθώριο ντάμπινγκ καθώς και τη ζημία για καθεμία από τις προπαρατεθείσες κατηγορίες ποδηλάτων. Πράγματι, αντίθετα προς τους Ταϊβανέζους κατασκευαστές και τις κινεζικές μικτές επιχειρήσεις που εξάγουν προς την Κοινότητα κυρίως ποδήλατα ανωμάλου εδάφους και, σε μικρότερο βαθμό, αγωνιστικά ποδήλατα, η προσφεύγουσα εξάγει μεγάλο αριθμό παιδικών ποδηλάτων, λίγα ποδήλατα ανωμάλου εδάφους και σχεδόν καθόλου αγωνιστικά ποδήλατα.
- 55 Το καθού παρατηρεί, καταρχάς, ότι η έννοια του «ομοειδούς προϊόντος» στον βασικό κανονισμό δεν επιτρέπει τη συναγωγή οποιουδήποτε συμπεράσματος ως προς τον προϊόν ή τη σειρά προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο έρευνας αντιντάμπινγκ, αλλ' απλώς αποβλέπει στη διασφάλιση της ορθής συγκρίσεως των τιμών για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας και του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 56 Πρώτον, το καθού αρνείται ότι θέλησε αρχικώς να διακρίνει μεταξύ πέντε κατηγοριών ποδηλάτων.
- 57 Δεύτερον, ορθώς θεώρησε το σύνολο των ποδηλάτων ως ένα και μόνο προϊόν, και τούτο για τον λόγο ότι η διάκριση μεταξύ των διάφορων κατηγοριών είναι ασαφής, ενώ οι κατηγορίες αυτές ανταγωνίζονται η μια την

άλλη λόγω των ομοιοτήτων που υφίστανται μεταξύ των διαφόρων τύπων ποδηλάτων. Επιπλέον, είναι αδύνατος ο καθορισμός σαφών κατηγοριών ποδηλάτων, και τούτο διότι εμφανίζονται συνεχώς στην αγορά νέα μοντέλα με χαρακτηριστικά διαφορών τύπων ποδηλάτων.

- 58 Σύμφωνα με το καθού, εφόσον το άρθρο 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού προσδιορίζει ως «ομοειδές προϊόν» το προϊόν που είναι όμοιο «από κάθε άποψη» με το εξεταζόμενο προϊόν, αν ακολουθούνταν η συλλογιστική της προσφεύγουσας, θα έπρεπε τα ποδήλατα να κατανεμηθούν σε περισσότερες των πέντε κατηγοριών. Πράγματι, δεν υφίστανται δύο ποδήλατα απολύτως πανομοιότυπα, δηλαδή «όμοια από κάθε άποψη».
- 59 Πρώτον, από την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 58), απορρέει ότι, ελλείψει γενικώς αποδεκτών κριτηρίων για την ταξινόμηση των προϊόντων σε διάφορες κατηγορίες, όλα τα οικεία προϊόντα μπορούν εγκύρως να θεωρηθούν ως ομοειδή. Δεύτερον, σύμφωνα με τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Lenz στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα στη σκέψη 53 ανωτέρω απόφαση Gao Yao κατά Συμβουλίου, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για την επίλυση του προβλήματος του ομοειδούς των οικείων προϊόντων. Τρίτον, τα κοινοτικά όργανα δικαιούνται να αντιμετωπίσουν ορισμένα προϊόντα ως ένα και μοναδικό «ομοειδές προϊόν», εφόσον τα τμήματα δεν είναι σαφώς οριοθετημένα, εφόσον ορισμένοι τύποι προϊόντων μπορούν να ταξινομηθούν σε περισσότερα του ενός διαφορετικά τμήματα και εφόσον υφίσταται ανταγωνισμός μεταξύ ορισμένων τύπων προϊόντων που ανήκουν, αφενός, σε παρακαείμενα τμήματα και, αφετέρου, άλλων τύπων προϊόντων που ανήκουν σε ξεχωριστά τμήματα (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-179/87, Sharp Corporation κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1635, σκέψεις 26 έως 28). Αυτή η τελευταία συλλογιστική ισχύει και στην υπό κρίση περίπτωση. Σύμφωνα με την προβαλλομένη νομολογία, στην προσφεύγουσα εναπόκειται να αποδείξει την ύπαρξη λάθους εκτιμήσεως των κοινοτικών οργάνων κατά τον προσδιορισμό των «ομοειδών προϊόντων». Όμως, η προσφεύγουσα δεν έχει αποδείξει εν προκειμένω τέτοιο λάθος.

- 60 Η παρεμβαίνουσα ΕΒΜΑ υπεραμύνεται της απόψεως του καθού ότι η διάκριση μεταξύ των ποδηλάτων είναι ασαφής, λόγω του ότι οι διάφορες κατηγορίες επικαλύπτονται. Εξάλλου, ο βαθμός της λειτουργικής υποκαταστάσεως μεταξύ των διαφόρων τύπων ποδηλάτων είναι υψηλός, διότι είναι ευκολότατη η αφαίρεση, η προσθήκη ή η αντικατάσταση ορισμένων συστατικών στοιχείων ανάλογα με την επιθυμία του πελάτη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 61 Ο βασικός κανονισμός δεν διασαφηνίζει τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να προσδιορίζεται ένα προϊόν ή τη σειρά προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας ντάμπινγκ ούτε απαιτεί να γίνεται λεπτομερής ταξινόμηση του προϊόντος.
- 62 Ο εν λόγω κανονισμός αναφέρεται στην έννοια του «ομοειδούς προϊόντος» στο πλαίσιο του προσδιορισμού της κανονικής αξίας και της ζημίας. Σύμφωνα με το άρθρο του 2, παράγραφος 5, η κανονική αξία του αποτελούντος αντικείμενο ντάμπινγκ προϊόντος προσδιορίζεται σε σχέση με το πράγματι πωληθέν «ομοειδές προϊόν», προερχόμενο από τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς. Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 12, του εν λόγω κανονισμού, «με τον όρο “ομοειδές προϊόν” νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν του οποίου τα χαρακτηριστικά παρουσιάζουν στενή ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος». Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού, «η επίπτωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεως πρέπει να αξιολογείται σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα όταν τα διαθέσιμα στοιχεία επιτρέπουν να γίνεται ο καθορισμός χωριστά».
- 63 Πρέπει να επισημανθεί ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν, όσον αφορά την ανάλυση περιπλόκων οικονομικών καταστάσεων, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (βλ., π.χ., την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 66) και ότι σ' ένα τέτοιο πλαίσιο εντάσσεται ο προσδιορισμός των «ομοειδών προϊόντων» για τον υπολογισμό, κατ' εφαρμογήν των προπαρατεθεισών διατάξεων, της κανονικής αξίας.

- 64 Ο ένδικος έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των γεγονότων που έχουν ληφθεί υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των γεγονότων αυτών ή της ανυπαρξίας καταχρήσεως εξουσίας (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψη 21, της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 63 ανωτέρω, και την προπαρατεθείσα απόφαση Ferchimex κατά Συμβουλίου, σκέψη 67).
- 65 Επομένως, εν προκειμένω, πρέπει να εξετασθεί το ζήτημα αν τα κοινοτικά όργανα, θεωρώντας ως «παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα» αυτή του συνόλου των ποδηλάτων, όλων των τμημάτων αναμειγμένων, υπερέβησαν την ευρεία εξουσία τους εκτιμήσεως (βλ. ανωτέρω σκέψη 63).
- 66 Συναφώς, το Δικαστήριο στις αποφάσεις του σχετικά με τους δασμούς αντιντάμπινγκ επί των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί καταγωγής Ιαπωνίας έκρινε (βλ., π.χ., τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-171/87, Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1237, σκέψεις 47, 48 και 52, C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1335, σκέψεις 35, 36 και 40, και την προπαρατεθείσα στη σκέψη 59 ανωτέρω απόφαση Sharp Corporation κατά Συμβουλίου, σκέψεις 25, 26 και 30) ότι τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν υποπέσει σε πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας, για την εκτίμηση της ζημίας της κοινοτικής βιομηχανίας, ως «παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα», αυτήν του συνόλου των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής, όλων μαζί των τμημάτων, αποκλεισμένων των συσκευών για τις οποίες δεν υφίστατο κοινοτική παραγωγή, και τούτο εφόσον, σύμφωνα με τις μελέτες αγοράς επί των οποίων είχαν στηριχθεί τα κοινοτικά όργανα, δεν υφίστατο σαφής οροθέτηση των τμημάτων ταξινομήσεως των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής, κατά το μέτρο που, αφενός, ορισμένα μηχανήματα φωτοαντιγραφής μπορούσαν να ταξινομηθούν, ενόψει των χαρακτηριστικών τους και των τεχνικών δεδομένων, σε περισσότερα του ενός διαφορετικά τμήματα, και κατά το μέτρο που, αφετέρου, υφίστατο ανταγωνισμός τόσο μεταξύ των συσκευών που υπάγονταν σε παρακαείμενα τμήματα όσο και μεταξύ αυτών που είχαν ταξινομηθεί σε μη παρακαείμενα τμήματα.
- 67 Όπως μνημονεύεται στον προσωρινό κανονισμό (βλ. σημεία 9 έως 11 των αιτιολογικών σκέψεων) και στον προσβαλλόμενο κανονισμό (βλ. σημείο 8 των αιτιολογικών σκέψεων), τα κοινοτικά όργανα κατέληξαν ότι δεν ήταν δυνατός ο καθορισμός σαφώς χωριστών κατηγοριών ποδηλάτων ανάλογα με τον τελικό προορισμό ή τον τρόπο που τα αντιλαμβάνονται οι καταναλωτές.

- 68 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι εν προκειμένω υφίστανται διάφορα μοντέλα ποδηλάτων που διακρίνονται μεταξύ τους κυρίως βάσει των ειδικών τους εξοπλισμών. Τα ποδήλατα κατανέμονται γενικώς σε πέντε κατηγορίες: τα ποδήλατα ανωμάλου εδάφους, τα αγωνιστικά ποδήλατα, τα ποδήλατα περιηγήσεως, τα παιδικά ποδήλατα και τα λοιπά εναπομένοντα ποδήλατα.
- 69 Παρ' όλ' αυτά, από τη δικογραφία και από τις διασαφήσεις που οι διάδικοι παρέσχον κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι αυτά τα μοντέλα δεν είναι σαφώς προσδιορισμένα, και τούτο εφόσον ορισμένα ποδήλατα μπορούν, ενόψει ορισμένων χαρακτηριστικών τους και τεχνικών δεδομένων, να ταξινομηθούν σε περισσότερες της μιας κατηγορίες. Εξάλλου, υφίσταται ανταγωνισμός τόσο μεταξύ των ποδηλάτων που υπάγονται σε παραπλήσιες κατηγορίες όσο και μεταξύ αυτών που έχουν ταξινομηθεί σε διαφορετικές υποκατηγορίες.
- 70 Αυτές οι διαφορές μεταξύ των ποδηλάτων δεν αποδεικνύουν ότι όλα αυτά τα μοντέλα επιτελούν διαφορετικές λειτουργίες ή ικανοποιούν διαφορετικές ανάγκες. Όπως άλλωστε προκύπτει από το σημείο 8 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού, η τάση που παρουσιάζουν οι καταναλωτές να χρησιμοποιούν ποδήλατα με πολλαπλές λειτουργίες και η δυνατότητα τροποποιήσεως των μοντέλων διά της προσθήκης ορισμένων στοιχείων μειώνουν ή μάλλον εκμηδενίζουν τη σημασία της διακρίσεως, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ, των διαφόρων κατηγοριών ποδηλάτων.
- 71 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε σοβαρή πλάνη εκτιμήσεως των γεγονότων θεωρώντας ότι, εν προκειμένω, η έννοια του «ομοειδούς προϊόντος» σύμφωνα με το νόημα του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού είναι αυτή του συνόλου των ποδηλάτων, συμπεριλαμβανομένων όλων των κατηγοριών.
- 72 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που αντλείται από εσφαλμένη τεχνική δειγματοληψίας (παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 13, του βασικού κανονισμού)

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 73 Με τον δεύτερο λόγο της ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στο καθού παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 13, του βασικού κανονισμού. Το άρθρο αυτό επιτρέπει την προσφυγή σε τεχνικές δειγματοληψίας αποκλειστικά και μόνον όταν πρόκειται για σημαντικό αριθμό συναλλαγών. Στην περίπτωση αυτή, το καθού θα έπρεπε να αναφερθεί στις τιμές που εμφανίζονται συχνότερα ή στις πλέον αντιπροσωπευτικές τιμές.
- 74 Εν προκειμένω, το ληφθέν υπόψη δείγμα δεν είναι αντιπροσωπευτικό. Πράγματι, το καθού δεν έλαβε υπόψη στοιχεία σχετικά με τις κρατικές επιχειρήσεις που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο. Βεβαίως, η επιχείρηση ναι μεν αυτή παρουσίαζε τον μεγαλύτερο όγκο εξαγωγών πλην όμως όριζε τιμές πολύ χαμηλότερες αυτών των άλλων εξαγωγέων. Δεδομένου ότι ο αριθμός συναλλαγών των κρατικών επιχειρήσεων είναι σχετικά χαμηλός, το καθού μπορούσε και όφειλε, εφόσον επιθυμούσε να υιοθετήσει την τεχνική της δειγματοληψίας, να καθορίσει το πλαίσιο ανωτάτων και κατωτάτων τιμών ή να αναφερθεί στις συχνότερα απαντώμενες συναλλαγές του συνόλου των εξαγωγέων που ανήκουν στο κράτος εξαγωγών. Όφειλε τουλάχιστον να λάβει υπόψη τις πληροφορίες σχετικά με κρατικές επιχειρήσεις περισσότερο αντιπροσωπευτικές απ' ό,τι η εταιρία που έλαβε υπόψη, ειδικότερα δε τις πληροφορίες που είχαν παρασχεθεί από την προσφεύγουσα. Η τελευταία αποτελεί τον δεύτερο σε μέγεθος κρατικό εξαγωγέα στην εξεταζόμενη αγορά και πωλεί σε «περισσότερο κανονικές» τιμές.
- 75 Εξάλλου, το καθού διέπραξε θεμελιώδες λάθος κατά τη δειγματοληψία θεωρώντας την εταιρία Waimanly Bicycle Manufactory (στο εξής: Waimanly) ως κρατική επιχείρηση, ενώ αυτή δεν ανήκει σ' αυτή την κατηγορία επιχειρήσεων.

- 76 Όπως επισημαίνει το καθού, υποστηριζόμενο από τις παρεμβαίνουσες, συν-έτρεχαν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 13, του βασικού κανονισμού. Υπενθυμίζει, πρώτον, ότι η έρευνα αφορούσε τις εξαγωγές ποδηλάτων προελεύσεως Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και όχι τις εξαγωγές διαφόρων κινεζικών επιχειρήσεων. Δεύτερον, υφίστατο μεγάλη ποι-κιλία τιμών και σημαντικός αριθμός συναλλαγών. Για κάθε τύπο κινεζικού ποδηλάτου έπρεπε να αντιστοιχεί, προκειμένου να προσδιοριστεί η κανονική αξία και προκειμένου να εκτιμηθεί η μείωση τιμής, ομοειδές μοντέλο πωλού-μενο στην ταΐβανική αγορά και μοντέλο πωλούμενο στην κοινοτική αγορά. Διεύρυνση του δείγματος σε άλλους εξαγωγείς και τους τύπους ποδηλάτων τους έχει ως συνέπεια σημαντική αύξηση του αριθμού των προς ανάλυση συναλλαγών και, επομένως, ανώφελη επιβράδυνση της διαδικασίας.
- 77 Η προσφεύγουσα κακώς του προσάπτει ότι δεν συμπεριέλαβε όλους τους εξαγωγείς στο δείγμα. Η εν λόγω διάταξη επιτρέπει να γίνεται δειγματοληψία βάσει αντιπροσωπευτικής επιλογής των εξαγωγέων, πολλώ μάλλον όταν, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, εμπλέκεται σημαντικός αριθμός αυτών.
- 78 Εν προκειμένω, η δειγματοληψία ήταν αντιπροσωπευτική εφόσον κάλυπτε το 88 % του συνόλου των εξαγωγών προς την Κοινότητα που είχαν πραγματο-ποιηθεί από τις 20 εταιρίες που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο. Η δειγμα-τοληψία κάλυπτε ιδίως τις εξαγωγές των Guanghai Five Rams Bicycle Group και Waimanly, αμφοτέρων κρατικών. Οι εξαγωγές αυτές αντιπροσωπεύουν άνω του 85 % του συνόλου των εξαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο έρευνας από τις ανήκουσες στο κράτος εταιρίες που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο.
- 79 Αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η Waimanly είναι κρατική εταιρία καθόσον το σύνολο των μετοχών της ανήκει στη Foreign Trading Company of Po Ou Province, η οποία ανήκει εξ ολοκλήρου στη Λαϊκή Δημο-κρατία της Κίνας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 80 Το άρθρο 2, παράγραφος 13, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι «όταν οι τιμές ποικίλλουν (...) οι τεχνικές των δειγματοληψιών, π.χ. η χρησιμοποίηση των τιμών που διαπιστώνονται συχνότερα ή των αντιπροσωπευτικών τιμών μπορούν να εφαρμόζονται για τον καθορισμό της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής σε περιπτώσεις στις οποίες εμφανίζεται σημαντικός όγκος συναλλαγών».
- 81 Όσον αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας των εμπορευμάτων, η επιλογή των επιχειρήσεων γίνεται βάσει της αντιπροσωπευτικότητάς τους όσον αφορά τις εξαγωγές τους προς την κοινοτική αγορά (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Μαΐου 1989, 246/87, *Continentalen Produkten-Gesellschaft*, Συλλογή 1989, σ. 1151, σκέψη 12).
- 82 Ούτε από την προπαρατεθείσα διάταξη ούτε από τη νομολογία προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη μάλλον τις συχνότερα εμφανιζόμενες ή τις πλέον αντιπροσωπευτικές τιμές καθενός από τους εξαγωγείς λαμβανομένου χωριστά παρά τις τιμές του συνόλου των παντός είδους εξαγωγέων.
- 83 Όπως παρατηρούν τα κοινοτικά όργανα, από το σημείο 15 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και από το σημείο 28 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού προκύπτει ότι οι οικείες επιχειρήσεις επελέγησαν βάσει της αντιπροσωπευτικότητάς τους, ενόψει των εξαγωγών τους προς την κοινοτική αγορά. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η έξι εταιρίες που ελήφθησαν υπόψη στο δείγμα αντιπροσώπευαν το 88 % του συνόλου των εξαγωγών που είχαν πραγματοποιήσει προς την Κοινότητα οι εταιρίες που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο (σημείο 28 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού).

- 84 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η Waimanly δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κρατική επιχείρηση, από το σύνολο των εγγράφων που κατέθεσε η Επιτροπή, στις 25 Φεβρουαρίου 1997, στο Πρωτοδικείο και, μεταξύ άλλων, από τηλεομοιοτυπία που απεστάλη, την 1η Ιουλίου 1992, από τον νομικό σύμβουλο της Waimanly στην Επιτροπή προκύπτει ότι η εν λόγω εταιρία είναι επιχείρηση ανήκουσα εξ ολοκλήρου σε οντότητα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καλούμενη Foreign Trading Company of Po Ou Province. Κατά συνέπεια, ορθώς τα κοινοτικά όργανα θεώρησαν την Waimanly ως κρατική επιχείρηση.
- 85 Τέλος, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 13, του βασικού κανονισμού παρέχει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στα κοινοτικά όργανα (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 63 ανωτέρω απόφαση Ferchimex κατά Συμβουλίου). Κατά συνέπεια, ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπει να περιοριστεί στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των γεγονότων που ελήφθησαν υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των γεγονότων αυτών ή της ανυπαρξίας καταχρήσεως εξουσίας (βλ. τις προπαρατεθείσες στις σκέψεις 63 και 64 αποφάσεις Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, σκέψη 21, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 63, και Ferchimex κατά Συμβουλίου, σκέψη 67).
- 86 Ενόψει των ανωτέρω, το γεγονός και μόνον ότι το καθού έλαβε υπόψη τις αντιπροσωπευτικές τιμές των σημαντικότερων εξαγωγέων καθεμιάς από τις καθορισθείσες κατηγορίες και όχι αυτές που είχαν σχέση με το σύνολο των εξαγωγέων δεν αποδεικνύει τον προδήλως μη αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα της δειγματοληψίας επί της οποίας στηρίχθηκε η θέσπιση του επίδικου δασμού αντιντάμπιγκ.
- 87 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που αντλείται από την άρνηση χωριστής αντιμετώπισεως καθενός από τους διάφορους εξαγωγείς (παράβαση των άρθρων 2, παράγραφοι 5 και 9, και 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και του άρθρου VI, παράγραφος 2, της ΓΣΔΕ)

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 88 Προκαταρκτικώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, όσον αφορά τη θέσπιση δασμών αντιντάμπινγκ, τα κοινοτικά όργανα εφαρμόζουν, εδώ και αρκετά έτη, πολιτική που συνίσταται στην άρνηση χωριστής αντιμετώπισεως καθενιάς από τις επιχειρήσεις από χώρες μη διαθέτουσες οικονομία της αγοράς (βλ. σημεία 33 και 34 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού). Ως εκ τούτου, θεσπίζεται ενιαίος δασμός αντιντάμπινγκ για το σύνολο των εξαγωγέων της χώρας και εφαρμόζεται επί όλων των εξαγομένων προς την Κοινότητα προϊόντων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα περιθώρια ντάμπινγκ που έχουν καθορισθεί για καθέναν από τους οικείους παραγωγούς ή εξαγωγείς. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο θεωρούν ότι η θέσπιση διαφοροποιημένων δασμών ανάλογα με τις επιχειρήσεις από χώρες με διευθυνόμενη οικονομία θα ωθούσε το κράτος να παρεμβαίνει και να διοχετεύει όλες τις εξαγωγές μέσω της πληττομένης με τον λιγότερο υψηλό δασμό εταιρίας.
- 89 Η εφαρμογή τέτοιας πολιτικής είναι αντίθετη προς τον βασικό κανονισμό, ο οποίος επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα να αντιμετωπίζουν, στο μέτρο του δυνατού, χωριστά καθέναν από τους εξαγωγείς, και τούτο ανεξαρτήτως της χώρας καταγωγής των προϊόντων, τουλάχιστον όταν η επιχείρηση έχει πλήρως συνεργασθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.
- 90 Το γεγονός ότι η πολιτική των κοινοτικών οργάνων συνίσταται στο να μη καθορίζονται οι δασμοί αντιντάμπινγκ ανάλογα με την ατομική κατάσταση καθενός από τους οικείους εξαγωγείς συνεπάγεται όχι μόνον ότι δεν λαμβάνονται υπόψη, κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας που τους αφορά, οι προσιδιάζουσες σε κάθε εξαγωγή ιδιαιτερότητες, αλλά και ότι αγνοούνται οι διαφορές που επηρεάζουν τις τιμές και τον όγκο εξαγωγών κάθε εξαγωγέα. Μια τέτοια πολιτική έχει ως αποτέλεσμα την παραβίαση μιας από τις θεμελιώδεις αρχές της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ) σχετικά με δασμούς αντιντάμπινγκ (άρθρο VI, παράγραφος 2, της ΓΣΔΕ), που έχει διατυπωθεί στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της Συμφωνίας σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΣΔΕ, στις 12 Απριλίου 1979 (ΟJ 1980, L 71, σ. 90, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ της ΓΣΔΕ) και έχει επαναληφθεί στο άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, το οποίο ορίζει: «Το ποσό των δασμών αυτών δεν μπορεί να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ

(...) όπως [έχουν εκτιμηθεί] προσωρινά ή έχουν [επιβληθεί] οριστικά· το ποσό αυτό πρέπει να είναι μικρότερο στην περίπτωση που αυτός ο μικρότερος δασμός θα αρκούσε για την εξάλειψη της ζημιάς». Τέλος, αυτή η πρακτική στερεί τις οικείες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, από μια δίκαιη διαδικασία.

- 91 Το καθού δεν μπορεί να αντλήσει επιχείρημα από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα προέρχεται από χώρα μη διαθέτουσα οικονομία της αγοράς, εφόσον η μόνη διαφορά που αναγνωρίζει ο νομοθέτης μεταξύ των εταιριών των χωρών αυτών και των λοιπών αφορά αποκλειστικώς τη μέθοδο υπολογισμού της κανονικής αξίας.
- 92 Η προσφεύγουσα, εξάλλου, υποστηρίζει ότι, ακόμα και στο πλαίσιο της αμφισβητούμενης πολιτικής, τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να την έχουν αντιμετωπίσει χωριστά. Συναφώς, σε παλαιότερες υποθέσεις σχετικά με προϊόντα καταγωγής της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, τα κοινοτικά όργανα προέβαιναν σε χωριστή αντιμετώπιση των εξαγωγών εφόσον αυτοί αποδείκνυαν ότι ενεργούσαν, κατά την εφαρμογή της πολιτικής τους εξαγωγών και τον καθορισμό των τιμών τους εξαγωγής, ανεξαρτήτως του κράτους (σημείο 16 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού).
- 93 Όσον αφορά ακριβώς την εξάρτησή της από το κράτος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι πληροί τα κριτήρια που έχουν καθορισθεί από τα κοινοτικά όργανα σε υπόμνημα της Επιτροπής της 1ης Δεκεμβρίου 1992 όπου διασαφηνιζόταν η στάση που αυτή σκόπευε να υιοθετήσει σε θέματα ντάμπινγκ, όσον αφορά τις μικτές επιχειρήσεις στις μη διαθέτουσες οικονομία της αγοράς χώρες. Ισχυρίζεται ότι είναι απολύτως ελεύθερη να πωλεί χωρίς καμία προς τούτο άδεια τα προϊόντα της στην αλλοδαπή και ότι πωλεί, γενικώς, απευθείας σε ανεξάρτητους εισαγωγείς εγκατεστημένους στην Κοινότητα υπό ελευθέρως διαπραγματευόμενους όρους.
- 94 Εν πάση περιπτώσει, στα κοινοτικά όργανα εναπόκειται να αποδεικνύουν την ύπαρξη κρατικού ελέγχου επί των εξαγωγών των επιχειρήσεων αυτών και όχι απλώς να τον εικάζουν. Εν προκειμένω, τα εν λόγω όργανα δεν έχουν προσκομίσει κανένα, υπ' αυτήν την έννοια, αποδεικτικό στοιχείο.

- 95 Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν είναι χώρα κρατικού εμπορίου αλλά με «σοσιαλιστική οικονομία της αγοράς», η οποία, αν και δεν επιτρέπει να ανήκουν εταιρίες σε ιδιώτες, καθιστά τις επιχειρήσεις υπεύθυνες για τα κέρδη και τις ζημιές τους. Η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς ορισμένα άρθρα οικονομολόγων από τα οποία διαπιστώνεται ότι η κινεζική οικονομία μεταμορφώνεται σε οικονομία της αγοράς. Το γεγονός ότι το κινεζικό κράτος, όπως και κάθε άλλο κράτος, μπορεί να τροποποιήσει ανά πάσα στιγμή τη νομοθεσία του δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την ανεξαρτησία των επιχειρήσεων έναντι του κράτους.
- 96 Το καθού ισχυρίζεται ότι ο βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ δεν επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα να αντιμετωπίζουν ατομικώς τους εξαγωγείς. Υποστηρίζει ότι από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ αφορά εξαγωγές προελεύσεως μιας ή περισσότερων χωρών και όχι τις εξαγωγές μιας ή περισσότερων συγκεκριμένων εταιριών. Επιπλέον, το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού απλώς επιβάλλει οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ να αναφέρουν τη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής και, εφόσον είναι δυνατόν, το όνομα των προμηθευτών.
- 97 Καμία διάταξη του βασικού κανονισμού, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 13, παράγραφος 3, δεν επιβάλλει τον χωριστό για κάθε εξαγωγή υπολογισμό των συγκεκριμένων περιθωρίων ντάμπινγκ. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τον κώδικα αντιντάμπινγκ της ΓΣΔΕ. Ωστόσο, αυτός δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή αφού η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν αποτελεί συμβαλλόμενο στη ΓΣΔΕ μέλος.
- 98 Το καθού υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να τύχει, εν προκειμένω, χωριστής αντιμετώπισης. Ισχυρίζεται ότι δεν έχει αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να ενεργεί ανεξαρτήτως του κινεζικού κράτους. Εξατομίκευση των εξαγωγέων δεν θα ήταν δυνατή χωρίς μείωση της αποτελεσματικότητας των ληφθέντων μέτρων προστασίας. Πράγματι, λόγω της δυνατότητας του κράτους να ελέγχει τις τιμές των υπερβολάβων, το κόστος των εξαγωγικών εταιριών δεν αντιστοιχεί, κατ' ανάγκη, στην οικονομική πραγματικότητα. Κατά συνέπεια, ο υπολογισμός ατομικών περιθωρίων κέρδους θα παρείχε αδικαιολόγητο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε μια από τις εταιρίες εξαγωγών, διότι το κράτος θα είχε τη δυνατότητα να καταστρατηγήσει τα μέτρα προστασίας διοχετεύοντας τις εξαγωγές μέσω του πληττομένου από τον χαμηλότερο δασμό εξαγωγέα.

99 Έστω και αν ο κρατικός έλεγχος στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας έχει μειωθεί σε ορισμένους τομείς, οι κινεζικές εταιρίες εξαγωγών, όπως η προσφεύγουσα, ανήκουν πάντοτε και ελέγχονται εξ ολοκλήρου από το κράτος και δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να θεωρούνται ως ανεξάρτητες εταιρίες παρόμοιες προς αυτές που δρουν σε μια οικονομία της αγοράς. Κατ' αυτό τον τρόπο, το κράτος μπορεί ανά πάσα στιγμή να αφαιρέσει από οποιονδήποτε εξαγωγέα την άδεια να πραγματοποιεί εξαγωγές. Είναι εν πάση περιπτώσει αδύνατο, έστω και με επιτόπια έρευνα, να ελεγχθεί η ακριβής έκταση του ελέγχου του κράτους: αφενός, ορισμένοι νόμοι δεν δημοσιεύονται και οι αλλοδαποί δεν μπορούν να τους γνωρίζουν· αφετέρου, ορισμένες πρακτικές υποκαθιστούν τον νόμο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

100 Από καμιά διάταξη του βασικού κανονισμού δεν απαγορεύεται η θέσπιση ενιαίου δασμού αντιντάμπινγκ για τις χώρες κρατικού εμπορίου (προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 92).

101 Πράγματι, το άρθρο 2, παράγραφος 5, ορίζει μόνον τα κριτήρια βάσει των οποίων πρέπει να καθορίζεται η κανονική αξία στην περίπτωση εισαγωγών προελεύσεως χώρας μη έχουσας οικονομία της αγοράς. Το άρθρο 2, παράγραφος 9, σχετικά με τη σύγκριση της κανονικής αξίας προς την τιμή εξαγωγής αφορά μόνον τη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών και τις προσαρμογές που αποβλέπουν στον συνυπολογισμό των διαφορών που επηρεάζουν αυτή τη δυνατότητα συγκρίσεως.

102 Από το άρθρο 2, παράγραφος 13, προκύπτει ότι, όταν οι τιμές ποικίλλουν, οι τιμές εξαγωγής συγκρίνονται καταρχήν με την κανονική αξία για καθεμιά συναλλαγή χωριστά. Επί τέτοιας βάσεως έγινε και εν προκειμένω η σύγκριση (βλ. σημείο 28 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού). Εντούτοις, αντίθετα προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, τούτο δεν σημαίνει ότι δεν μπορούσε να καθορισθεί ενιαίος δασμός αντιντάμπινγκ.

- 103 Ούτε το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ούτε το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κώδικα αντιντάμπινγκ της ΓΣΔΕ, ανεξαρτήτως του αν αυτός έχει εφαρμογή εν προκειμένω, εμποδίζουν τη θέσπιση ενιαίου δασμού ούτε επιβάλλουν να υπολογίζεται περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε εξαγωγή θεωρούμενο χωριστά. Απλώς απαιτούν μια αντιστοιχία μεταξύ του ποσού του δασμού, έστω και ενιαίου, και του περιθωρίου ντάμπινγκ, έστω και προσδιοριζόμενου κατά τρόπο ενιαίο.
- 104 Όσον αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 14, του βασικού κανονισμού, μολονότι είναι αληθές ότι τούτο ορίζει (στο στοιχείο α') το περιθώριο ντάμπινγκ ως το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής, ορίζει επίσης (στο στοιχείο β') ότι, «όταν τα περιθώρια ντάμπινγκ ποικίλλουν, μπορούν να ορίζονται σταθμισμένοι μέσοι όροι».
- 105 Τέλος, το άρθρο 13, παράγραφος 2, ορίζει ότι οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ «αναφέρουν ιδίως το ποσό και τον τύπο του επιβαλλόμενου δασμού, το συγκεκριμένο προϊόν, τη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, το όνομα του προμηθευτή, αν αυτό είναι δυνατό, και τα αίτια στα οποία στηρίζονται». Συναφώς (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 93), μολονότι προκύπτει, βεβαίως, τόσο από την οικονομία όσο και από το αντικείμενο της διατάξεως αυτής, ότι η υποχρέωση αναφοράς του ονόματος του προμηθευτή στους κανονισμούς αντιντάμπινγκ συνεπάγεται καταρχήν την υποχρέωση καθορισμού για κάθε προμηθευτή ειδικού δασμού αντιντάμπινγκ, επιβάλλεται ωστόσο να υπογραμμιστεί ότι το κείμενο της διατάξεως αυτής διευκρινίζει ότι το όνομα δεν πρέπει να αναφέρεται εκτός «αν αυτό είναι δυνατό». Επομένως, ο νομοθέτης ρητώς περιόρισε την υποχρέωση αναφοράς του ονόματος του προμηθευτή και, δι' αυτού του τρόπου, την υποχρέωση θεσπίσεως συγκεκριμένου, για κάθε προμηθευτή, δασμού αντιντάμπινγκ μόνο στις περιπτώσεις όπου τέτοιες διασαφηνίσεις είναι δυνατές.
- 106 Ακολουθώντας την αμφισβητούμενη πολιτική, τα κοινοτικά όργανα δεν ερμήνευσαν πεπλανημένα την έκφραση «αν αυτό είναι δυνατό». Πράγματι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν είναι δυνατή η αναφορά του ονόματος κάθε προμηθευτή εφόσον, προς αποφυγή του κινδύνου καταστρατηγήσεως των δασμών αντιντάμπινγκ, είναι αναγκαία η θέσπιση ενιαίου δασμού για μια ολόκληρη χώρα. Τούτο συμβαίνει ιδίως όταν, προκειμένου για χώρα κρατικού εμπορίου, τα κοινοτικά όργανα, αφού εξετάσουν την κατάσταση των οικείων εξαγωγέων, δεν πείθονται ότι αυτοί οι εξαγωγείς ενεργούν ανεξαρτήτως του κράτους (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 94).

- 107 Ούτε άλλωστε η βαλλόμενη πολιτική είναι αντίθετη προς το αντικείμενο και το πνεύμα του βασικού κανονισμού. Όπως το Πρωτοδικείο έχει ήδη διαπιστώσει στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφασή του Climax Paper κατά Συμβουλίου (σκέψη 95), αντικείμενο του βασικού κανονισμού είναι, μεταξύ άλλων, η προστασία της Κοινότητας από εισαγωγές που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ. Όσον αφορά το πνεύμα του κανονισμού, από τις διάφορες διατάξεις προκύπτει ότι η κανονική αξία και οι τιμές εξαγωγής πρέπει, κανονικώς, να προσδιορίζονται για κάθε συγκεκριμένο εξαγωγέα. Όμως, τούτο δεν σημαίνει ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να πράττουν τούτο σε κάθε περίπτωση ούτε ότι είναι αναγκασμένα να θεσπίζουν συγκεκριμένο για κάθε εξαγωγέα δασμό αντντάμπινγκ. Το πνεύμα του κανονισμού είναι ότι παρέχεται ευρεία διακριτική εξουσία στα κοινοτικά όργανα προκειμένου να αποφασίζουν αν ενδείκνυται να αντιμετωπίζονται ξεχωριστά οι οικείοι εξαγωγείς. Τούτο προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 2, παράγραφος 14, στοιχείο β', και από το άρθρο 13, παράγραφος 2, τα οποία επιτρέπουν στα κοινοτικά όργανα να ορίζουν σταθμισμένους μέσους όρους ντάμπινγκ και, επομένως, ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ για μια ολόκληρη χώρα και να θεσπίζουν ενιαίο για τη χώρα αυτή δασμό αντντάμπινγκ.
- 108 Από τα ανωτέρω απορρέει ότι μια πολιτική η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη θέσπιση ενιαίου για μια ολόκληρη χώρα δασμού αντντάμπινγκ δεν είναι αντίθετη ούτε προς το γράμμα ούτε προς το αντικείμενο ούτε προς το πνεύμα του βασικού κανονισμού, εφόσον μια τέτοια πολιτική είναι αναγκαία στην Κοινότητα προκειμένου να προστατεύεται έναντι του ντάμπινγκ και έναντι του κινδύνου καταστρατηγήσεως των μέτρων άμυνας (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 96).
- 109 Το ζήτημα αν ένας εξαγωγέας χώρας κρατικού εμπορίου ενεργεί σε σημαντικό βαθμό ανεξαρτήτως του κράτους ώστε να του επιφυλάσσεται ατομική μεταχείριση προϋποθέτει την εκτίμηση περιπλόκων πραγματικών καταστάσεων οι οποίες είναι, ταυτόχρονα, οικονομικής, πολιτικής και νομικής φύσεως. Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, όσον αφορά τα περίπλοκα οικονομικά ζητήματα, από τη νομολογία προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 63 ανωτέρω απόφαση Ferchimex κατά Συμβουλίου, σκέψη 131) και ότι ο δικαστικός έλεγχος αυτής της εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, του υποστατού των γεγονότων που ελήφθησαν υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των γεγονότων αυτών ή της ανυπαρξίας καταχρήσεως εξουσίας (βλ. τις προπαρατεθείσες στη σκέψη 64 ανωτέρω

αποφάσεις Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, σκέψη 21, και Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 63). Το ίδιο συμβαίνει όσον αφορά τις πραγματικές καταστάσεις, νομικής και πολιτικής φύσεως, στην οικεία χώρα που τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να εκτιμήσουν προκειμένου να διαπιστωθεί αν ένας εξαγωγέας ενήργησε σε σημαντικό βαθμό ανεξαρτήτως των αρχών χώρας κρατικού εμπορίου ώστε να τύχει αυτός χωριστής αντιμετώπισης (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 98).

- 110 Εν προκειμένω, κρίνονται πειστικά τα υπέρ της θεσπίσεως ενιαίου δασμού επιχειρήματα που έχουν αναπτυχθεί από το καθού στα σημεία 17 έως 21 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού καθώς και στα υπομνήματά του. Ειδικότερα, ο βασικός κανονισμός δεν επιβάλλει ξεχωριστή αντιμετώπιση και φαίνεται λογικό ότι η Επιτροπή δεν είναι σε θέση, επί του παρόντος, να ελέγχει επιτοπίως τις τελωνειακές διασαφήσεις των Κινέζων εξαγωγέων.
- 111 Πρέπει να παρατηρηθεί, μεταξύ άλλων, ότι δεν φαίνονται προδήλως αβάσιμοι οι λόγοι που εκτίθενται στο σημείο 19 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού προς δικαιολόγηση του ότι, σε μια χώρα, όπως η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, ήταν εξαιρετικώς δυσχερές να διαπιστωθεί αν μια κινεζική επιχείρηση ήταν πράγματι ανεξάρτητη του κράτους. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν κλόνησε τη θέση που εκτίθεται στο εν λόγω σημείο 19, ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας βρισκόταν, κατά την περίοδο της έρευνας, σε μια μεταβατική φάση μεταξύ μιας εξ ολοκλήρου ελεγχόμενης από το κράτος οικονομίας και μιας μερικώς προσανατολισμένης προς την αγορά οικονομίας. Ούτε άλλωστε αμφισβήτησε τον ισχυρισμό ότι ο κρατικός έλεγχος εξακολούθει να υφίσταται όσον αφορά πολλές πτυχές της οικονομικής ζωής και ότι το δίκαιο και οι θεσμοί που είναι αναγκαίοι για τη λειτουργία μιας οικονομίας της αγοράς δεν έχουν αρκούντως αναπτυχθεί ούτε είναι οικείοι στους επιχειρηματίες και τους δημοσίους υπαλλήλους.
- 112 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε το ότι ένας εκπρόσωπος της Κινεζικής Κυβερνήσεως, ο οποίος ισχυριζόταν ότι αντιπροσώπευε όλες τις επιχειρήσεις κατασκευής ποδηλάτων στις οποίες μετέχει το κινεζικό κράτος, δήλωσε στην Επιτροπή ότι το κράτος συντονίζει τις δραστηριότητες όλων των κατασκευαστών ποδηλάτων στην Κίνα (σημείο 26 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού).

- 113 Εξάλλου, η προσφεύγουσα ανέφερε, τόσο στο δικόγραφο της προσφυγής της όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η οικονομία της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας δεν αποτελεί μια κατά κυριολεξία οικονομία της αγοράς, αλλά μια «σοσιαλιστική οικονομία της αγοράς», αναγνωρίζοντας έτσι εμμέσως ότι η χώρα αυτή εξακολουθεί να είναι χώρα κρατικού εμπορίου.
- 114 Όσον αφορά το από 1 Δεκεμβρίου 1992 υπόμνημα της Επιτροπής, αρκεί να σημειωθεί ότι πρόκειται για εσωτερικής χρήσεως υπόμνημα και επομένως για χαρακτηριστικό έγγραφο εργασίας της Επιτροπής, το οποίο δεν μπορεί να δημιουργήσει βάσιμες ελπίδες στην προσφεύγουσα (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 115) ούτε να δεσμεύσει άλλο κοινοτικό όργανο.
- 115 Από τα ανωτέρω απορρέει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι δρούσε πράγματι ανεξαρτήτως της επιρροής των κινεζικών αρχών. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των γεγονότων.
- 116 Εξ αυτού έπεται ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από την άρνηση γνωστοποιήσεως της μεθόδου υπολογισμού (παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού)

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 117 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέβη την υποχρέωσή της ενημερώσεως που απορρέει από το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', του

βασικού κανονισμού, εφόσον τα στοιχεία που της ανακοινώθηκαν είναι ανεπαρκή. Πράγματι, η Επιτροπή περιορίστηκε να της ανακοινώσει, πρώτον, στοιχεία σχετικά με την εταιρία Guangzhou Five Rams Bicycle Group, χωρίς να της παράσχει καμία πληροφορία που να την αφορά· δεύτερον, ανεπαρκή στοιχεία επί των μοντέλων και των τιμών μοντέλων των ταϊβανέζικων ποδηλάτων που αποτέλεσαν τη βάση του υπολογισμού της κανονικής αξίας και, τρίτον, συνολικά αριθμητικά στοιχεία σχετικά με το συνολικό ντάμπινγκ και το περιθώριο ντάμπινγκ, αντί να της παράσχει πληροφορίες για κάθε συγκεκριμένη συναλλαγή.

- 118 Το καθού φρονεί ότι τα κοινοτικά όργανα συμμορφώθηκαν προς τα κριτήρια που το Δικαστήριο έχει συναγάγει στην απόφασή του της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψη 17). Η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα, με το έγγραφό της ενημερώσεως, τη μέθοδο υπολογισμού του δασμού αντιντάμπινγκ. Παρέσχε επίσης στους έξι εξαγωγείς που περιλαμβάνονται στο δείγμα πληροφορίες σχετικά με το σύνολο των στοιχείων υπολογισμού που τους αφορούσαν. Αυτές οι πληροφορίες δεν μπορούσαν να δοθούν στις άλλες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, για λόγους τηρήσεως του απορρήτου. Κατά τα λοιπά, οι εν λόγω πληροφορίες ουδόλως επέτρεψαν σ' αυτές τις άλλες επιχειρήσεις να διατυπώσουν εύστοχες παρατηρήσεις. Εξάλλου, η προσφεύγουσα είχε, οπωσδήποτε, πρόσβαση στους μη απόρρητους φακέλους, τους οποίους μπορούσε να μελετήσει στα γραφεία της Επιτροπής. Τα κοινοτικά όργανα δεν μπόρεσαν να παράσχουν περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το περιθώριο ντάμπινγκ εφόσον κανένα ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ δεν υπολογίστηκε. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι δεν της παρέσχον στοιχεία που την αφορούσαν. Πράγματι, τέτοια στοιχεία δεν χρησιμοποιήθηκαν κατά την έννοια της επίδικης διατάξεως, εφόσον η προσφεύγουσα δεν περιλαμβανόταν στο δείγμα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 119 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού ορίζει ότι «οι εξαγωγείς (...) του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας (...) μπορούν να ζητούν να ενημερώνονται για τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων προβλέπεται να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών δασμών». Οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή

γραπτώς (άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', i, αα, του ίδιου κανονισμού). Αυτές οι αιτήσεις ενημερώσεως πρέπει να παραλαμβάνονται, σε περίπτωση επιβολής προσωρινού δασμού, το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση της επιβολής αυτού του δασμού (άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', i, γγ). Το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', ii και iii, διασαφηνίζει τις λεπτομέρειες σχετικά με την εκ μέρους της Επιτροπής παροχή της ζητηθείσας ενημερώσεως και της προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει αυτή να γίνεται.

120 Κατά πάγια νομολογία, υφίσταται σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας εφόσον, κατά τη διάρκεια μιας διοικητικής διαδικασίας, παρέχεται στην ενδιαφερομένη επιχείρηση η δυνατότητα να κάνει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλομένων γεγονότων και περιστάσεων καθώς και, ενδεχομένως, των ληφθέντων υπόψη εγγράφων (βλ., π.χ., την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 215, σκέψη 11, την προπαρατεθείσα στη σκέψη 59 ανωτέρω απόφαση Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψη 108, και την προπαρατεθείσα στη σκέψη 118 ανωτέρω απόφαση Al Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 17· τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, T-30/91, Solvay κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1775, σκέψη 59, T-36/91, ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1847, σκέψη 69, και την προπαρατεθείσα στη σκέψη 26 ανωτέρω απόφαση Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, σκέψη 75).

121 Ωστόσο, η υποχρέωση ενημερώσεως που υπέχει η Επιτροπή πρέπει να συμβιβάζεται με την απαγόρευση κοινολογήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών. Το άρθρο 8, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ορίζει σχετικά ότι τα κοινοτικά όργανα και τα κράτη μέλη, καθώς και οι υπάλληλοί τους, δεν κοινολογούν τις πληροφορίες που συλλέγουν κατ' εφαρμογήν του παρόντος κανονισμού και που, κατόπιν αιτήσεως του προσώπου που τις παρέχει, έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα, εκτός αν υπάρχει ρητή εξουσιοδότηση εκ μέρους αυτού του τελευταίου. Τα κοινοτικά όργανα μπορούν να θεωρήσουν ότι ορισμένες πληροφορίες είναι εμπιστευτικές εφόσον η κoinολόγησή τους είναι δυνατό να έχει ουσιώδεις δυσμενείς συνέπειες γι' αυτόν που τις έχει παράσχει ή αποτελεί την πηγή των πληροφοριών αυτών (άρθρο 214 της Συνθήκης και άρθρο 8, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού).

122 Εν προκειμένω, κακώς η προσφεύγουσα διαμαρτύρεται για το ανεπαρκές των παρασχεθεισών από την Επιτροπή μη εμπιστευτικών πληροφοριών. Πρώτον, το εν λόγω κοινοτικό όργανο συμπεριέλαβε, στο έγγραφο ενημερώσεως,

πληροφορίες σχετικά με το οικείο προϊόν, την κοινοτική βιομηχανία, την τεχνική δειγματοληψίας, την κανονική αξία, τις τιμές εξαγωγής, το περιθώριο ντάμπινγκ και τη ζημία για την Κοινότητα. Δεύτερον, πρέπει να αναγνωριστεί όχι μόνον ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υποχρεούνται να υπολογίζουν το περιθώριο ντάμπινγκ καθεμιάς από τις οικείες επιχειρήσεις και να θεσπίζουν χωριστό δασμό αντιντάμπινγκ για καθεμιά από αυτές (βλ. ανωτέρω τους ισχυρισμούς σχετικά με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως), αλλά και ότι τα εν λόγω όργανα διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως στην επιλογή των επιχειρήσεων που λαμβάνονται υπόψη στο δείγμα που πρόκειται να χρησιμεύσει για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και του προς θέσπιση δασμού. Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί στα κοινοτικά όργανα το δικαίωμα να μη συλλέγουν και χρησιμοποιούν πληροφορίες σχετικές με ορισμένες επιχειρήσεις. Εξ αυτού έπεται ότι ούτε υποχρεούνται, πολλώ μάλλον, τα εν λόγω όργανα να ανακοινώνουν τέτοιες πληροφορίες οι οποίες, εξ ορισμού, και κατά μείζονα λόγο στην υπό κρίση υπόθεση, δεν έχουν ζητηθεί και, ως εκ τούτου, δεν έχουν χρησιμοποιηθεί. Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το ότι είχε πρόσβαση στους εμπιστευτικούς φακέλους που βρισκόνταν στα γραφεία της Επιτροπής.

- 123 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από εσφαλμένη μέθοδο υπολογισμού των περιθωρίων ντάμπινγκ (παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού), καθώς και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά το ύψος του θεσπισθέντος δασμού αντιντάμπινγκ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 124 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το καθού ενήργησε κατά κατάχρηση της διακριτικής του εξουσίας αυξάνοντας κατά τρόπο παράλογο και εσφαλμένο το περιθώριο ντάμπινγκ. Το καθού, χρησιμοποιώντας το περιθώριο ντάμπινγκ της περιλαμβανομένης στο δείγμα εταιρίας της οποίας το περιθώριο ήταν το

υψηλότερο, αύξησε τεχνητώς το συνολικό περιθώριο ντάμπινγκ και το ύψος του δασμού των περισσοτέρων λοιπών εταιριών που είχαν απαντήσει στο ερωτηματολόγιο. Κατά συνέπεια, το ύψος του δασμού υπερβαίνει, όσον αφορά τις εταιρίες αυτές, το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ, και τούτο κατά παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Κακώς το καθού συμπεριέλαβε το 27 % των εξαγωγών που είχαν καταλογιστεί σε εταιρίες μη έχουσες, όπως δηλώθηκε, συνεργασθεί στον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, και τούτο επειδή οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους Κινέζους εξαγωγείς αρκούσαν για τον καθορισμό αντιπροσωπευτικού δείγματος. Εξάλλου, αυτός ο αριθμός του 27 %, του οποίου αγνοείται η πηγή, στερείται οποιασδήποτε βάσεως. Αν ο αριθμός αυτός προήλθε από την Στατιστική Υπηρεσία της Επιτροπής (Eurostat), πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή έχει συχνά διαμαρτυρηθεί για την ανακρίβεια των παρεχομένων από την υπηρεσία αυτή στοιχείων.

- 125 Το καθού διευκρινίζει ότι ο αριθμός του συνολικού όγκου των εξαγωγών ποδηλάτων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας προς την Κοινότητα κατά την περίοδο της έρευνας δόθηκε από την Eurostat που αποτελούσε τη μόνη αξιόπιστη πηγή πληροφοριών. Οι παρασχεθείσες από τους εξαγωγείς πληροφορίες κάλυψαν το 73 % αυτού του συνολικού όγκου κατά την περίοδο της έρευνας. Το περιθώριο ντάμπινγκ σχετικά με το εναπομένον 27 % προσδιορίσθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, βάσει των καλύτερων διαθέσιμων στοιχείων. Σύμφωνα με πάγια πρακτική, τα ασκούντα επιρροή στοιχεία είναι αυτά της εταιρίας η οποία διαθέτει, μεταξύ αυτών που συνεργάσθηκαν, το μεγαλύτερο περιθώριο ντάμπινγκ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 126 Σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, το ποσό των δασμών αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να υπερβαίνει το προσωρινώς εκτιμηθέν ή οριστικώς προσδιορισθέν περιθώριο ντάμπινγκ και πρέπει να είναι χαμηλότερο σε περίπτωση που ο δασμός αυτός αρκεί για την εξάλειψη της ζημιάς.
- 127 Εν προκειμένω, από τον προσωρινό κανονισμό (βλ. σημείο 37 των αιτιολογικών σκέψεων) και από τον προσβαλλόμενο κανονισμό (βλ. σημείο 50 των αιτιολογικών σκέψεων) προκύπτει ότι οι εξαγωγές των εταιριών που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής αντιπροσώπευαν το 73 % των

συνολικών εξαγωγών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Το περιθώριο ντάμπινγκ όσον αφορά τις εταιρίες αυτές καθορίστηκε βάσει του σταθμισμένου μέσου όρου των περιθωρίων των σχετικών με τα διάφορα μοντέλα των έξι εταιριών που αποτέλεσαν το δείγμα. Όσον αφορά τους εξαγωγείς που δεν απάντησαν στο ερωτηματολόγιο και οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το εναπομένον 27 % των εξαγωγών, το περιθώριο ντάμπινγκ καθορίστηκε με βάση το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, τα προκαταρκτικά ή τελικά, θετικά ή αρνητικά, συμπεράσματα μπορούν να συνάγονται με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία όταν το ενδιαφερόμενο μέρος ή η τρίτη χώρα αρνείται την πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες, δεν τις παρέχει εντός εύλογης προθεσμίας ή εμποδίζει σημαντικά την έρευνα. Συναφώς, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία ήσαν αυτά που αναφέρονταν στην αποτελούσα μέρος του δείγματος εταιρία με το μεγαλύτερο περιθώριο ντάμπινγκ. Το κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογισθέν περιθώριο ντάμπινγκ για τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, εκφρασμένο σε ποσοστό της αξίας *caf* (κόστος, ασφάλεια, ναύλος), ανέρχεται σε 30,6 %.

128 Από την ανωτέρω εξέταση του τρίτου λόγου ακυρώσεως σχετικά με την άρνηση ατομικής αντιμετώπισης των διαφόρων ενδιαφερομένων εξαγωγέων προκύπτει, αφενός, ότι η ακολουθηθείσα από τα κοινοτικά όργανα τακτική δεν ήταν αντίθετη προς το γράμμα, το αντικείμενο και το πνεύμα του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που ήσαν αναγκαίες για να τύχει ατομικής μεταχειρίσεως και ότι, κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των γεγονότων.

129 Επιπλέον, στο πλαίσιο της τακτικής αυτής, προϋποτίθεται ότι, κατά γενικό κανόνα, στις χώρες κρατικού εμπορίου, οι εξαγωγείς δεν είναι ανεξάρτητοι της επιρροής του κράτους και ότι ένας από τους σκοπούς της πολιτικής αυτής είναι η αποφυγή καταστρατηγήσεως των δασμών αντιντάμπινγκ. Πράγματι, μολονότι απαγορεύεται στα κοινοτικά όργανα να υπολογίζουν το περιθώριο ντάμπινγκ λαμβάνοντας υπόψη τις εξαγωγές εταιριών που δεν έχουν συνεργασθεί στην έρευνα, οι αρχές των χωρών κρατικού εμπορίου μπορούν, σε περίπτωση κινήσεως έρευνας αντιντάμπινγκ, να διατάξουν τον εξαγωγέα με τις υψηλότερες τιμές εξαγωγής να συνεργασθεί με τα κοινοτικά όργανα απαγορεύοντας στους λοιπούς εξαγωγείς να πράξουν κάτι τέτοιο. Έτσι, οι εν λόγω αρχές δύνανται να διασφαλίζουν την εφαρμογή επί όλων των εμπλεκόμενων στο ντάμπινγκ εξαγωγέων δασμού αντιντάμπινγκ ίσου προς το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει καθοριστεί για τον εξαγωγέα με το μικρότερο περιθώριο (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση *Climax Paper* κατά Συμβουλίου, σκέψη 130).

- 130 Τέλος, όπως έχει κριθεί στην ανωτέρω σκέψη 107, από το άρθρο 2, παράγραφος 14, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν σταθμισμένο μέσον όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ και, επομένως, ενιαίο για μια ολόκληρη χώρα περιθώριο ντάμπινγκ.
- 131 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ορθώς τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, στα στατιστικά στοιχεία της Eurostat και στις παρασχεθείσες από τις εταιρίες που είχαν απαντήσει στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής πληροφορίες, ληφθέντος υπόψη ότι οι πληροφορίες αυτές αποτελούν τα καλύτερα διαθέσιμα εν προκειμένω στοιχεία, κατά την έννοια της προμνημονευθείσας διατάξεως.
- 132 Στη συνέχεια, πρέπει να σημειωθεί ότι τόσο ο υπολογισμός των τιμών εξαγωγής των εξαγωγών που δεν συνεργάσθηκαν στην έρευνα όσο και αυτός του ενιαίου περιθωρίου ντάμπινγκ που έγινε βάσει των διαθέσιμων στοιχείων προϋποθέτουν την εκτίμηση περιπλόκων οικονομικών καταστάσεων. Όμως, ο δικαστικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτίμησης πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, της ουσιαστικής ακρίβειας των ληφθέντων υπόψη για την αμφισβητούμενη επιλογή γεγονότων, της απουσίας πρδδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των γεγονότων αυτών ή της ανυπαρξίας καταχρήσεως εξουσίας (βλ. τις προπαρατεθείσες στη σκέψη 64 ανωτέρω αποφάσεις Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, σκέψη 21, και Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 63, και την προαναφερθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 135).
- 133 Συναφώς, από τον προσωρινό κανονισμό (βλ. σημείο 37 των αιτιολογικών σκέψεων) και από τον προσβαλλόμενο κανονισμό (βλ. σημείο 50 των αιτιολογικών σκέψεων) προκύπτει ότι οι παρασχεθείσες από τις εταιρίες που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής πληροφορίες δεν αφορούσαν το σύνολο των κινεζικών εξαγωγών του εν λόγω προϊόντος, αλλά μόνον το 73 % των συνολικών εξαγωγών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, για τον υπολογισμό του μέρους των εξαγωγών που πρέπει να αποδοθούν στους εξαγωγείς που δεν παρέσχον πληροφορίες, τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, στα στοιχεία της Eurostat αναφορικά με τον συνολικό όγκο εισαγωγών ποδηλάτων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας στην Κοινότητα και επί των πληροφοριών που παρασχεθήκαν από τις εταιρίες που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής.

- 134 Η προσφεύγουσα περιορίστηκε στο να αμφισβητήσει τον υπολογισμό που έκαναν τα κοινοτικά όργανα, χωρίς όμως να προσκομίσει οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με την ανακρίβειά του. Εν πάση περιπτώσει, τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν στις καλύτερες διαθέσιμες πληροφορίες.
- 135 Όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού των τιμών εξαγωγής των κατασκευαστών που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα, δεν μπορεί να προσαφθεί στα κοινοτικά όργανα ότι στηρίχθηκαν επί των χαμηλοτέρων τιμών που ελήφθησαν υπόψη στο δείγμα, δεδομένου ότι οποιαδήποτε άλλη λύση θα είχε ως συνέπεια την ενθάρρυνση της αρνήσεως συνεργασίας των εξαγωγέων (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω απόφαση Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 140). Κατά τα λοιπά, από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο υπολογισμός είναι, αυτός καθαυτός, εσφαλμένος ή ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των γεγονότων.
- 136 Για τους λόγους αυτούς, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 137 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 138 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το καθού καθώς και η παρεμβαίνουσα ΕΒΜΑ ζήτησαν την καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικασθεί στην καταβολή, εκτός των δικών της εξόδων, και αυτών στα οποία υποβλήθηκαν το καθού και η παρεμβαίνουσα ΕΒΜΑ.
- 139 Το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι τα κοινοτικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, η Επιτροπή θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και αυτά του καθού και της παρεμβαίνουσας ΕΒΜΑ.

- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

García-Valdecasas

Tiili

Azizi

Moura Ramos

Jacger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 1997.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas

Περιεχόμενα

Ιστορικό της προσφυγής	II - 1391
Διαδικασία	II - 1393
Αιτήματα	II - 1395
Επί του παραδεκτού	II - 1396
'Όσον αφορά τον πρώτο περί απαραδέκτου ισχυρισμό	II - 1396
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 1396
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 1397
'Όσον αφορά τον δεύτερο περί απαραδέκτου ισχυρισμό	II - 1399
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 1399
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 1400
'Όσον αφορά τον τρίτο περί απαραδέκτου ισχυρισμό	II - 1402
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 1402
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 1403
Επί της ουσίας	II - 1403
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από εσφαλμένο προσδιορισμό του ομοειδούς προϊόντος (παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού) καθώς και από κατάχρηση εξουσίας κατά τον προσδιορισμό των υποκειμένων στον δασμό αντιντάμπινγκ προϊόντων	II - 1404
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 1404
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 1407
'Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που αντλείται από εσφαλμένη τεχνική δειγματοληψία (παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 13, του βασικού κανονισμού)	II - 1410
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 1410
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 1412

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που αντλείται από την άρνηση χωριστής αντιμετώπισης καθενός από τους διάφορους εξαγωγείς (παράβαση των άρθρων 2, παράγραφοι 5 και 9, και 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και του άρθρου VI, παράγραφος 2, της ΓΣΔΕ)	II - 1414
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 1414
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 1417
Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από την άρνηση γνωστοποίησης της μεθόδου υπολογισμού (παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού)	II - 1421
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 1421
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 1422
Όσον αφορά τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από εσφαλμένη μέθοδο υπολογισμού των περιθωρίων ντάμπινγκ (παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού), καθώς και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά το ύψος του θεσπισθέντος δασμού αντιντάμπινγκ	II - 1424
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 1424
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 1425
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 1428